

O VĀ•NĀŠ

PondĀ•lĀ-, 10 zĀ•iĀ•TMĀ- 2012

Hory. Chalupa. HoĀ•TMící polena v krbu. Terasa. Vlahý veĀ•er. Obloha plná záĀ•TMících hvĀ•zd. Zapálená dýmka. RozevĀ•TMená kníĀ•ka Karla Kryla. Sklenka Ā•erveného. BoĀ•Ā•klid...

Tyto rekvizity z mého Ā•ívota na chalupĀ• znáte. Doprovázejí vĀ•tšinu mých povídání. Vlahé veĀ•ery na horách... ano, to je záĀ•ítek. Ne Ā•astý. Ale dnešní veĀ•er mám kliku. NepotĀ•TMebuji ani pléd. Sedím. Sklenku pozvednu. PĀ•TMivoním. LáskyplnĀ• na jazyku poválím. SlastnĀ• polknu. JistĀ•, je Ā•TMĀ• o vínku. Ā•Eerveném. Nevím jak náš vínko a já - popsát. Mám rád svou Ā•enu. Miluji své dĀ•ti a vnuky. Oddán jsem své rodné krajinĀ•. Ale vínko... vínko to je jiná. Ano, to je nĀ•Ā•né pouto. Stává se mi, Ā•e pĀ•TMi sklence vínka pĀ•TMemýšlím. O vínku. Vínko je zázrak. BĀ•h stvo Zemi. BĀ•h stvoĀ•TMil Ā•lovĀ•ka. BĀ•h stvoĀ•TMil slunce. Ā•ElovĀ•ku zapĀ•Ā•il úrodné vinohrady a dal mozořnaté ruce. Abych nezapomnĀ•l - i réвовý keĀ•TM. KdyĀ•Ā•lovĀ•k vše v urĀ•itém pomĀ•ru s dĀ•TMinou pomixoval, výsledkem bylo vínko. Ā•lovĀ•ku, aby v pokoĀ•TMĀ• dar boĀ•Ā• uĀ•Ā•ival. Filozofuji.. ale ruší mne soused. Je to soused, tak jej pĀ•TMivítám. Po usednutí. Sklenky naliji. Sklenky pozvedáme a... a... proĀ•Ā•váme slast znovuzrození. MhouĀ•TMíme nad mokem oĀ•i. NaĀ•nutou lahvinku posléze dopijíme... Otvíráme novou slámou obalenou. VeĀ•er je vlahý a noc mladá. Tato urozená dáma ze Sicílie nám uĀ•erovala. Sedíme na terase. Louka pĀ•TMĀ• chalupou, ozĀ•Ā•ena svitem luny, se pomalu zahaluje mlĀ•Ā•ným oparem. PĀ•TMipijíme si poslední kapkou... louĀ•ení s urozenou dámou není lehké. Jsme muĀ•Ā•i. Vstaneme. Podáme si ru a … a... nevĀ•Ā•TMíme sluchu. Z dĀ•li slyšet smutnou melodii. Po pár okamĀ•Ā•icích, v mlĀ•Ā•ném oparu, vznáší se nad loukou tanĀ•ící dívka Ā•i víla... TanĀ•í, tanĀ•í... nedotýká se zemĀ•. LadmĀ• mlĀ•Ā•ným oparem tanĀ•í. Melodie i dívka je blĀ•Ā• a blĀ•Ā•. DĀ•lí nás jiĀ•Ā• pouze pár metrĀ•, zhlédla nás. Ustal její pohyb. Ustala melodie. Dívá se na nás smutným pohledem. Ā•Ā• zamrazí. V okamĀ•Ā•ik mlĀ•Ā•ný opar zavĀ•Ā•TMil a louka opĀ•t tóně v tichu letní noci, zalita svitem mĀ•sí zíráme a není nám moc do Ā•TMĀ•i; tak hurá na kutĀ•. VysvĀ•tlení ani v noci nepĀ•TMichází Ā•Ā•dné. UbĀ•hlo pár dní. V hosp „U kulaté báby“ to vĀ•TMĀ• a huĀ•í. Po delší dobĀ• jsme se, horalé i chalupáĀ•TMi, ve vší poĀ•estnos sešli. PánĀ•m kamarádĀ•m jsme dali k dobrému štampriiĀ•ku jeĀ•TMabinky a naši historku o víle. Padaly poznámky, zda to nebyla Amálka ... Ā•e by dostala téĀ•Ā• po sklínce... a tak podobnĀ•... znáte to. Ā•Ā• dĀ•da z dolr bouchl do stolu. Vše utichlo. Vzal si slovo: “Kluci mĀ•li štĀ•stí! Koho ta nešĀ•astná holka obejmje nebo se ho dotkne... odejde s ní. Tahle dívka, bylo jí šestnáct, bydlela v dolní chalupĀ• pĀ•TMi potoku - dnes nejsou po ní uĀ•Ā• ani základy. Bylo to ve dvacátém roce minulého století, kdyĀ•Ā• šla ta holka na louku k horní chalupĀ•. ChalupaĀ•TMí tam vĀ•il tady soused“; ukazuje na mne. „Šla natrhat kytku luĀ•ního kvítí. Byla to nejkrásnĀ•ji kvetoucí louka. Povídám, byla asi uprostĀ•TMĀ•, kdyĀ•Ā•... kdyĀ•Ā• se ozvala rána. Jen rána doznĀ•la, holka nešĀ•astná padla jako podĀ•řatá. Padla a pĀ•TMikrylo ji kvítí. Ráno ji našli sousedé. Od oné stĀ•TMelby oteklo hodnĀ• vody v potoce pod strání, ale klidu holka nenašla. Nenašel se její vrah. Vypráví se, Ā•e ta mrtvá holka, Ā•as od Ā•asu, za svitu mĀ•síce, chodí na louku pro kvítí.“ VypravĀ•Ā• usedl. Na znamení, Ā•e domluvil, posl velkou jeĀ•TMabinkou. A vĀ•Ā•TMĀ• nevĀ•Ā•TMĀ•, ale ta naše louka je stále nejkrásnĀ•ji kvetoucí. Ā•íká se, Ā•e ve vĀ•Ā• já jsem toho dĀ•kazem...-doktor-